

2) § 23 otrzymuje następujące brzmienie:
„Wysokość opłat pocztowych za paczki żywnościowe określa taryfa pocztowa”.

3) § 24 otrzymuje następujące brzmienie:

„a) Za paczki żywnościowe „poste restante” nie pobiera się taryfowej należności dodatkowej „za poste restante”.

b) Opłaty za paczki żywnościowe, nadawane w ambulanśach pocztowych, uiszczą się znaczkami pocztowymi”.

4) § 26 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość opłat telegraficznych określa taryfa telegraficzna”.

5) § 27 i 28 skreśla się.

6) § 29 i 30 otrzymują kolejną numerację 27 i 28.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

830.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 13 października 1934 r.

w sprawie uchylecia rozporządzenia z dnia 2 maja 1933 r. o paczkach tytoniowych.

Na podstawie art. 6 i 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 maja 1933 r. o paczkach tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 300) uchyla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

831.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 3 października 1934 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) w brzmieniu ustalonem ustawą

z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215) i na podstawie art. 6 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 13 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 9) ustęp drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„(2) Osoby, wymienione w § 12 ust. 1 pkt. a) i b) tracą uprawnienie do kierowania statkami i łodziami, jeżeli do dnia 1 stycznia 1935 r. nie wniosą podania o patent żeglarski”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

832.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie rozporządzenia z dnia 4 czerwca 1930 r. w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego.

Na podstawie art. 41 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), zarządzam co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 390), wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego, wprowadza się zmiany następujące:

1. Do § 1 dodaje się jako ustęp 2 następujące postanowienie: „Roboty, związane z wykonywaniem przemysłu kominiarskiego, muszą być przeprowadzane we wszystkich budynkach, które znajdują się w granicach poszczególnych okręgów kominiarskich”.

2. § 5 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 5. Prawo przemysłowego wykonywania robót kominiarskich przysługuje, poza osobami fizycznymi, tym tylko osobom prawnym, które są związane dla trudnienia się przemysłem kominiarskim i składają się wyłącznie z przemysłowców kominiarskich”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*